

Reka Ložnica z poplavnim območjem

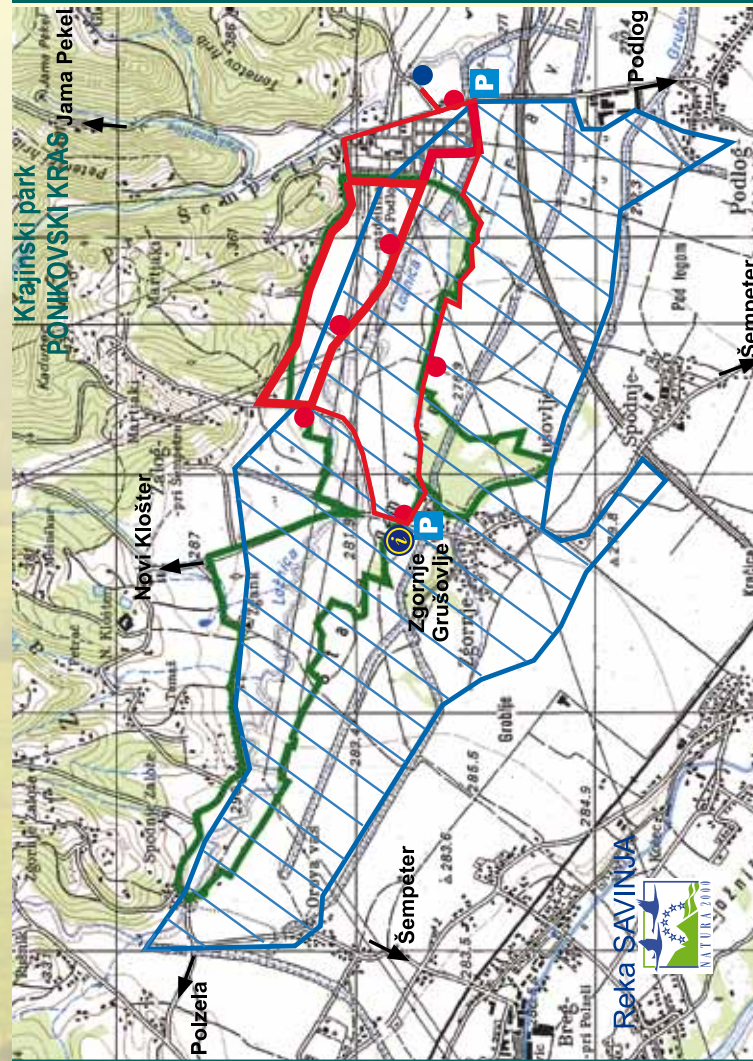
Fazan

Visoka vegetacija ob potoku

Vodna perunika

- meja naravnega spomenika
- ekološka učna pot
- pot
- i informacije
- P parkirišče
- informacijska točka
- izvir tople vode
- povezave
- ▨ poplave l. 1990, 1998

Reka Ložnica s poplavnim območjem

Območje ob reki Ložnici je eno izmed redkih še ohranjenih območij v Spodnji Savinjski dolini, ki še ni povsem podvrženo intenzivnemu kmetijstvu. Ložnica tukaj vijuga in meandrira v svojem naravnem toku ter občasno poplavlja okoliške travnike. Za območje so značilne mejice, pasovi drevja in grmovja, ki še dandanes razmejujejo parcele med seboj. Vidni so še ostanki nižinskih gozdov, z velikim deležem hrasta doba. Ob reki so večinoma prisotni bolj ali manj mokrotni travniki, nekoliko dlje od reke pa so na bolj suhih tleh prisotne tudi posamezne njive. Vasi so odmaknjene od vodotoka, nekako na meje visokih voda. Ohranjenost območja prispeva tudi k veliki biotski raznovrstnosti. Pomembna je predvsem raznovrstnost rastlin, živali in habitatnih tipov vezanih na mokrotne travnike, reko in mejice.

Od leta 1998 je reka Ložnica s poplavnim območjem zavarovana kot naravni spomenik z odlokom (Ur. list RS št 78/98) Velikost NS v OŽ je ca 90 ha. Zaradi značilnih vrst rib in metuljev je obravnavano območje opredeljeno tudi kot ekološko pomembno območje v evropskem merilu - Natura 2000.

Reka Ložnica

V nižinah pri nas je vse manj rek in potokov, ki bi imele ohranjeni naravni tok. Ložnica je ena redkih izjem, ki še vijuga, meandrira in poplavlja, kljub temu, da je območje prepreženo z mrežo izsuševalnih kanalov. O ohranjenosti reke pričajo brežine, katere voda še vedno lahko spodjeda in odnaša ter na drugem koncu odlaga odneseni material. Na ta način nastajajo tolmoni, ki so vsi pomembni za živali v in ob reki. Ložnica je v celoti dolga 26 km in je pritok Savinje, v katero se izliva v Celju.

Reka Ložnica

Mokrotni travniki ob Ložnici

Ob reki Ložnici, ki vijuga v senci jelš in vrb, se nahajajo mokrotni travniki z vlagoljubno vegetacijo. To so vlažnejši predeli, kjer se ne gnoji in le poredko kosi. Reka z občasnimi poplavami prekrije travnike z vodo ter tako ohranja vlagoljubno vegetacijo, ki je življenjski prostor številnim živalskim vrstam. Domačini območje poimenujejo tudi "svet ob Ložnici" in "log", kar se odraža v imenih naselij Zalog, Podlog, Medlog.

Obrežja rek, kanalov in jarkov poraščajo predvsem grmovni sestoji. Izjemen krajinski videz območja dopolnjujejo mejice, ki predstavljajo ločnico med različnimi rabami prostora in skupaj s travniki in njivami prispevajo k večji biotski pestrosti. V prostoru mejice niso nikoli imele velikega gospodarskega pomena, imajo pa zato velik naravovarstveni in krajinski pomen. Tukaj najdemo zatočišče številne živalske in rastlinske vrste, ki bi drugače težko preživele.

Mokrotni travniki z mejicami

Ostanki poplavnih gozdov

Na obrobju travnikov se nahajajo ostanki nižinskih poplavnih gozdov, ki pričajo o nekdanji večji prisotnosti gozda v dolini. Od drevesnih vrst prevladujeta hrast dob *Quercus robur* in črna jelša *Alnus glutinosa*, ljubitelja vlažnih tal. V spomladanskem času občasno prihaja do poplav, ki so za obstoj tega gozda nujno potrebne. Tik ob naselju Grušovlje se nahaja čisti sestoj hrasta, kjer se je nekoč steljarilo in kosilo. Ta tradicionalni in značilni primer rabe prostora nižinskih hrastovih gozdov pušča za sabo tudi svojstven videz gozda kot mestnega parka.

V gozdičkih so doma številne živalske vrste, tudi takšne, ki so ogrožene. Najglasnejše so ptice, ki jih srečamo ob vsakem obisku in v vseh letnih časih, najštevilnejše pa žuželke, predvsem hrošči.

Rastline

Na območju reke Ložnice je biotsko najzanimivejša in najpomembnejša vegetacija vezana na vlažna tla. Tod so se ohranile različne vlagoljubne rastlinske združbe kot so šašja, ločja in mokrotni travniki z modro stožko. V spomladanskem času nas na travnikih pričakajo preproge travniške penuše. Ob vodnih jarkih naletimo na trstičje in rogoz, ki ga v maju z rumenimi cvetovi popestri vodna perunika. Na opuščeni mokrotni travnikih uspeva zdravilna strašnica, ki je pomembna za preživetje ogroženih vrst metuljev mravljiščarjev. Mejice s črno jelšo, vrbo, brogovito in trdolesko nudijo zatočišče, prostor za gnezdenje in prehranjevanje številnim ogroženim vrstam ptic.

Našo pozornost pritegne s svojo velikostjo in debelino hrast dob v poplavnih gozdovih. Tla teh gozdov in mehkolesne loke prerašča bujna zeliščna plast. V spomladanskem času so tla na določenih mestih pokrita s čemažem in pomladanskim velikim zvončkom, ki skupaj z dvolistno modro čebulico oznanjajo pomlad.

Živali

V vseh letnih časih lahko na območju Ložnice opazimo ptice, ki s svojo glasnostjo, številčnostjo in vrstno pestrostjo pritegnejo našo pozornost. Le te uporabljajo travnike in mejice z grmovno vegetacijo za skrivališča, počivališča, prehranjevališča in gnezdišča. Tu gnezdi prek 30 vrst ptic, v času jesenskega preleta ptic selivk pa se število ptic na območju še poveča. Najpogostejše opazimo kanjo, sivo vrano in ščinkavca, bolj poredko pa lahko zasledimo prepelico, ki domuje na travnikih prepreženih z mejicami. Tu gnezdi tudi prosnik in rjavi srakoper, marsikje v Evropi ogroženi vrsti. Med najgostejšim grmovjem se rade smukajo rjava penica in bičja trstnica.

Poleg petja prenekaterih ptic bomo na tem območju slišali tudi regljanje žab. Zaradi visoke vlažnosti in izobilja hrane so travniki in ostanki poplavnih gozdov pomembno življenjsko okolje za dvoživke. Najpogostejše so rjave in zelene žabe in navadna krastača, redkeje pa bomo naleteli na navadnega pupka, ki večino časa preživi v vodi. Ti travniki so tudi izjemnega pomena za preživetje nekaterih vlagoljubnih vrst nevretenčarjev kot so metulji in kačji pastirji.

Navadna krastača